

Til § 32

Bestemmelsen er hovedsagelig en videreførelse af servicelovens § 29, stk. 2, 1. pkt., med en præcisering af allerede gældende principper for beregning af det kommunale tilskud og forældres egenbetaling for en plads i en kommunal eller selvejende daginstitution.

Bestemmelsen viderefører det princip, at kommunalbestyrelsens tilskud til og forældrenes egenbetaling ved et barns optagelse i en kommunal eller selvejende daginstitution, jf. lovforslagets § 19, stk. 2 og 3, beregnes på grundlag af bruttodriftsudgifterne ved driften af den enkelte daginstitution eller på grundlag af de gennemsnitlige bruttodriftsudgifter ved driften af daginstitutioner af samme type i kommunen.

Det er den enkelte kommunalbestyrelse, der beslutter, om det kommunale tilskud og forældrenes egenbetaling skal fastsættes som institutionstakster, dvs. på grundlag af de enkelte institutioners budgetter, eller som gennemsnitstakster på grundlag af de samlede budgetter for institutioner af samme type i kommunen.

Beregningsmetoden finder anvendelse ved optagelse i de kommunale eller selvejende daginstitutioner, som indgår i opholdskommunens opfyldelse af forsyningsforpligtelsen efter lovforslagets § 4, stk. 1. Det vil typisk sige daginstitutioner, der er beliggende i opholdskommunen, men kan også være daginstitutioner, der er fysisk beliggende i en anden kommune, og som opholdskommunen råder over pladser i eller driver sammen med en eller flere andre kommuner.

Med forslaget præciseres det allerede gældende princip, at beregningsmetoden efter § 32 gælder for beregningen af såvel det kommunale tilskud som forældrenes egenbetaling.

Til § 33

Bestemmelsen er hovedsagelig en videreførelse af servicelovens § 29, stk. 3, med en præcisering af allerede gældende principper for beregning af det kommunale tilskud og forældres egenbetaling for en plads i den kommunale dagpleje.

Bestemmelsen viderefører det princip, at kommunalbestyrelsen ved et barns optagelse i kommunal dagpleje i opholdskommunen, jf. lovforslagets § 21, stk. 2, giver et tilskud, der beregnes på grundlag af de gennemsnitlige bruttodriftsudgifter ved driften af den kommunale dagpleje i kommunen.

Med forslaget præciseres det allerede gældende princip, at beregningsmetoden gælder for beregningen af såvel det kommunale tilskud, som forældrenes egenbetaling.

Til § 34

Bestemmelsen er ny, men en videreførelse af gældende principper i servicelovens § 29, stk. 2, 2. pkt.

Efter *stk. 1* skal kommunalbestyrelsen give et tilskud pr. barn i en privat dagpleje. Såfremt kommunalbestyrelsen indgår en aftale om driften af en privat dagpleje giver kommunalbestyrelsen således et tilskud til driften af tilbuddet.

Efter *stk. 2* fastsætter kommunalbestyrelsen tilskud til privat dagpleje. Størrelsen af det tilskud, som kommunalbestyrelsen skal give pr. barn i privat dagpleje efter *stk. 1*, afhænger af den indgåede aftale mellem kommunalbestyrelsen og den private dagpleje. Ved aftalen tages udgangspunkt i den enkelte private dagplejes budget, men kommunalbestyrelsen har ikke denne samme pligt, som efter lovforslagets § 31, til at dække den fulde drift til den private dagpleje ud over forældrenes egenbetaling, ved at yde et tilskud, der svarer til 75 pct. af den private dagplejes budgetterede udgifter for driften.

I den private dagplejers budget kan der således indgå midler fra private virksomheder m.v.

Forældrenes egenbetaling for en plads i en privat dagpleje kan maksimalt udgøre 25 pct. af den private dagplejes budgetterede bruttodriftsudgifter, som er godkendt af kommunalbestyrelsen.

Efter *stk. 3* beregnes kommunalbestyrelsens tilskud pr. barn og forældrenes egenbetaling på grundlag af de budgetterede bruttodriftsudgifter for den enkelte private dagpleje.

Til § 35

Bestemmelsen er en videreførelse af servicelovens § 23, stk. 2 og 3, med redaktionelle ændringer og en sproglig modernisering af lovgivningen.

Efter *stk. 1* skal kommunalbestyrelsen give et administrationstilskud til selvejende institutioner, når en selvejende daginstitution ønsker at varetage administrationen.

Ændringen af terminologien fra administrationsbidrag til administrationstilskud er alene en sproglig modernisering med henblik på at ensarte terminologien, således at betegnelsen "tilskud" anvendes for både drifts-, bygnings- og administrationstilskud.

Hensigten med at indføre et lovkrav om administrationstilskud er at styrke variationen af dagtilbud ved at sikre selvejende daginstitutioner med en driftsaftale med kommunalbestyrelsen ret til at modtage et administrationstilskud, såfremt de ønsker selv at varetage administrationen.